

bevidste Mænd altid maa indtage, særlig naar der ligger alvorlige Sager paa Bordet.

Sven: Det ærede Medlem, der nys talte, er aabenbart en stor Fagmand, for saa vidt angaar musikalske Instrumenter. Det ærede Medlem har nu forlystet os med Tudehorn, Trompeter og selv et saa moderne Jazz-Instrument som Trommen paa Venduesrunder, og det ærede Medlem opfordrede mig til at optage en Diskussion om disse forskellige Instrumenter, deres Brug og Misbrug. Jeg tror ikke, det gavner Sagen; det gavner ikke den saglige Behandling, som dette Lovforslag er undergivet, hvortil kommer, at jeg er rasende umusikalsk og derfor absolut ikke kan følge det ærede Medlem.

Hvad Sagens Realitet angaar, vil jeg først takke den højtærede Indenrigsminister for den Imødekommenhed, hvormed han udtalte sig overfor de Ønsker, der fra mit Partis Side var blevet fremsat med Hensyn til mulige Ændringer i det forelagte Lovforslag. De Udtalelser, der er fremkommet fra de forskellige Partiers Ordførere og fra de øvrige ærede Medlemmer, der har deltaget i denne Debat, giver mig ikke nogen større Anledning til at fremsætte yderligere Udtalelser. Jeg tror, det Tidspunkt nu er kommet, da ikke alene de fleste Medlemmer, men ogsaa den store Offentlighed ønsker, at Debatten skal afsluttes. Der er efter mit Skøn ikke fremført noget nyt af større Betydning, i hvert Tilfælde hverken i Gaar eller i Dag. Derfor skal jeg for mit Vedkommende vise den Resignation ikke at optage de forskellige Bemærkninger, der er blevet rettet til mig, og jeg haaber, jeg i saa Henseende har en vis Tilslutning hos det ærede Medlem Hr. Stauning, der, ganske vist i en noget anden Forbindelse, udtalte, at man ikke ved at angribe de arbejdsløse eller ved at rydde Tilhørerpladserne skabte noget godt, men kun kunde gøre dette gennem positive Foranstaltninger. Det ærede Medlem kunde her godt have medtaget, at man heller ikke udretter noget i denne Sag ved store Demonstrationer eller ved endeløse Debatter, naar i Virkeligheden de foreliggende Emner er belyst fra alle mulige Sider. Derfor skal jeg, som sagt, indskrænke mig til at henvise til de Bemærkninger, jeg fremsatte, da jeg første Gang havde Ordet, idet jeg stærkt anbefaler, at denne Sag nu maa komme i Udvalg, for at man ikke ved den stadige Konstatering af Imødekommenhed og Fordragelighed fra begge Sider pludselig skal risikere, at vi alle sammen bliver mere ufor-

dragelige, end vi var, da vi begyndte denne Debat.

Dahlggaard: Den højtærede Indenrigsminister har aabenbart i nogen Grad misforstaaet min Udtalelse forleden Dag angaaende Spørgsmaalet om Sammenlægning af Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, for saa vidt som det fremgik af Ministerens Udtalelse, at han mente, at jeg havde forlangt en endnu nøjere Forbindelse mellem Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, end der fandtes efter Ministerens Forslag. Mine Udtalelser paa det Punkt gik ud paa, at vi fra vor Side vilde vise Redebonhed til at finde et mere praktisk Samarbejde mellem Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring end *det nuværende*. Jeg satte overhovedet ikke dette i Forbindelse med Ministerens Forslag, som vi finder skadeligt, saaledes som det er udformet; men med Hensyn til Ministerens Forslag om en fælles Ledelse maatte den højtærede Minister jo erkende Rigtigheden af min Paavisning af, at Ministeren ikke havde kunnet tage Konsekvenserne af sit eget Standpunkt, som vilde være at lægge de to Institutioner sammen. Naar Ministeren alligevel fastholder sit Standpunkt, anfører han derfor endnu 3 Grunde, om hvilke jeg rigtignok maa sige, at ved nærmere Eftersyn kommer man til det Resultat, at disse Grunde i Virkeligheden maa føre til den modsatte Opfattelse af den, Ministeren har. Den højtærede Minister udtalte, at det nuværende Forhold medførte overmaade meget Omsvøb i Forretningsgangen mellem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, mange Hundreder af Skrivelser og meget uforment Skriverseri. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det vil heller ikke undgaas efter det Forslag, som Ministeren forelægger. Disse Skrivelser er ikke Skrivelser, som nødvendigsgøres af, at vi har en Arbejdsanvisningsdirektør og en Arbejdsløshedsinspektør. Det er Skrivelser mellem Institutioner, Skrivelser, som i samme Grad skal udveksles efter den Ordning, som Ministeren foreslaar, det vil blot i Stedet for at være Skrivelser fra Inspektoratet til Direktoratet være Skrivelser fra den ene Afdeling til den anden.

Dernæst nævnte den højtærede Minister et Eksempel paa, at man netop havde samlet to store Institutioner under samme Embedsmand. Ministeren nævnte, at Sygekasseinspektøren i Henhold til den nye Lov om Invalidforsikring havde faaet Stilling som Medlem af Invalidfondens Direktion.